

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/33281 en 07/33280 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 13 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 24 september 2007 heeft de staatssecretaris te kennen gegeven geen reactie in te zullen dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

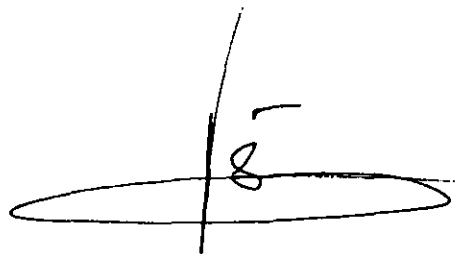
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 oktober 2007

307.

Verzonden: 9 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/33281 BEPTDN/VO en Awb 07/33280 BEPTDN BE

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

geboren op
van gesteld Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer 0708.16.0065,
verzoeker,
gemachtigde: mr. J.W.F. Noot, advocaat te Dordrecht;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. S. van Willigen, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 16 augustus 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 22 augustus 2007 heeft verweerder de aanvraag in een Aanmeldcentrum (hierna: AC) afgewezen. Bij brief van 24 augustus 2007 is daartegen beroep ingesteld en is tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is ter zitting van 7 september 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Het asielaanvraag van verzoeker komt op het volgende neer. Verzoeker is een Koerd afkomstig uit Irak. Zijn vader kreeg het voorjaar van 2007 problemen met terroristen die hem onder druk zetten met hen samen te werken. Dat wilde verzoekers vader echter niet en als gevolg daarvan heeft hij zijn zaak moeten sluiten en moeten onderduiken. Verzoekers vader was bang voor represailles, bang dat hij gedood zou worden, bang dat verzoeker – zijn enige kind – iets zou worden aangedaan. In overleg met twee ooms van verzoeker is toen door verzoekers vader besloten dat verzoeker het land zou moeten verlaten voor zijn eigen veiligheid.

Zaaknummer: Awb 07/33281 BEPTDN/VO en Awb 07/33280 BEPTDN BE

blad 2

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt. Verzoeker heeft namelijk een identiteitsdocument overgelegd dat door de Koninklijke Marechaussee (hierna: KMAR) vals is bevonden en heeft tevens een aantal vragen omtrent zijn woonomgeving onjuist beantwoord. Om die reden wordt zijn asielrelaas ook niet geloofd.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat hij ervan mocht uitgaan dat het door hem overgelegde identiteitsdocument een echt document was, het is hem als echt en authentiek door zijn vader, die het document heeft aangevraagd en opgehaald, gegeven. Verder heeft verzoeker zoveel informatie gegeven als hij kon omtrent de reisroute en zijn nationaliteit en identiteit en heeft hij veel vragen omtrent zijn woonomgeving wel juist beantwoord. Bij de beoordeling moet worden betrokken dat verzoeker slechts twee jaren onderwijs heeft gehad. Verzoekers problemen dienen tevens te worden geplaatst binnen de algehele context van de situatie in Irak.

3. Overwegingen

Ingevolge artikel 8:81 Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd. De voorzieningenrechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van de verzoeker in afwachting van de beslissing op het beroep moet worden verboden.

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

Aangezien verweerder de aanvraag heeft afgewezen in het AC dient tevens beoordeeld te worden of de aanvraag op zorgvuldige wijze binnen 48 uur is afgedaan.

Met betrekking tot het standpunt van verzoeker dat verweerder hem ten onrechte niet heeft aangemerkt als vluchteling in de zin van het Vluchtelingenverdrag overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

Op grond van artikel 1(A) van het Vluchtelingenverdrag worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige, levensbeschouwelijke of politieke overtuiging of hun nationaliteit, dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan – voor zover hier relevant – op grond van artikel 29, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van

Zaaknummer: Awb 07/33281 BEPTDN/VO en Awb 07/33280 BEPTDN BE

blad 3

humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;

- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Irak zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd dient te worden verleend. Het zal daarom aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot verzoeker persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan een dergelijke verblijfsvergunning dient te worden verleend.

Zoals de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft overwogen (onder meer uitspraak van 27 januari 2003 in zaak nr. 200206297/1, JV 2003/103 en NAV 2003/100), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in het asielrelaas gestelde feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst. De maatstaf bij de daarbij door de rechtbank te verrichten toetsing is niet haar eigen oordeel over de geloofwaardigheid, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de minister, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

Dit laat onverlet dat de besluitvorming moet voldoen aan de eisen van met name zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering die het recht daaraan stelt en dat de rechter de besluitvorming daaraan moet toetsen. Aldus vindt rechterlijke toetsing plaats, zonder dat de voorzieningenrechter een beoordeling aan zich trekt die door de minister moet plaatsvinden.

Bij de beoordeling door de minister van het asielrelaas gaat het meestal niet om de vraag, of en in hoeverre de verklaringen over de feiten die de asielzoeker aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd als vaststaand moeten worden aangenomen. De asielzoeker is immers veelal niet in staat en van hem kan ook redelijkerwijs niet worden gevergd zijn relaas overtuigend met bewijsmateriaal te staven.

Om de asielzoeker, waar dat probleem zich voordoet, tegemoet te komen en toch een adequate beoordeling van de aanvraag in het licht van de toepasselijke wettelijke voorschriften te kunnen verrichten, pleegt de minister blijkens het gestelde in paragraaf C14/3.2, C14/3.3 en C14/4.2 Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoet.

Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (MvT, p. 40/41) en volgens

Zaaknummer: Awb 07/33281 BEPTDN/VO en Awb 07/33280 BEPTDN BE

blad 4

de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Verweerder heeft op grond van artikel 31, tweede lid, onder d, Vw 2000, bij het onderzoek naar de aanvraag van verzoeker betrokken dat hij ter staving van zijn aanvraag een vals identiteitsdocument heeft overgelegd en daarvan opzettelijk de echtheid heeft volgehouden. Verzoeker geeft aan dat hij geen bedrog heeft gepleegd. Hij was in de vaste veronderstelling dat het hem door zijn vader overhandigde document een echt document was en heeft om die reden op de vraag van verweerder naar de echtheid ervan gesteld dat het een echt document was.

Uit het zich in het dossier bevindende (dossierstuk nr. 18) Proces-verbaal van bevindingen van de KMAR van 20 augustus 2007 blijkt dat de door verzoeker overgelegde nationale identiteitskaart vals is bevonden. Uit paragraaf C4/3.4 Vc 2000 blijkt dat verweerder artikel 31, tweede lid, onder d, Vw 2000 zodanig uitlegt dat sprake moet zijn van bedrog van de zijde van de vreemdeling, dus om opzettelijk volhouden van de echtheid van documenten die vals (bevonden) zijn.

Tijdens het gehoor op 16 augustus 2007 heeft verzoeker een nationaal identiteitsbewijs overgelegd en hieromtrent (naar aanleiding van vragen) onder meer het volgende verklaard.

Vraag: "heeft u het ID-pasje zelf afgehaald?"

Verzoeker: "Dat deed mijn vader. Ik had een ID-kaart voor kinderen zonder pasfoto. Hij heeft dat voor mij vervangen."

Vraag: Is het niet gebruikelijk dat u op 17-jarige leeftijd dat zelf moet afhalen?"

Verzoeker: "Nee, mijn vader heeft vrienden en contacten bij de Burgerlijke Stand."

Vraag: "Welke documenten heeft uw vader in Irak overgelegd om uw identiteitskaart te krijgen?"

Verzoeker: "Hij heeft een pasfoto van me laten maken. Ik ging mee. Twee pasfoto's nam hij mee. Dat heb ik gehoord, als je een ambtenaar kent, kan hij alles voor je doen".

Tijdens het nader gehoor op 20 augustus 2007 is verzoeker geconfronteerd met het feit dat de KMAR na onderzoek het door hem overgelegde document vals heeft bevonden. Hij reageert hierop met "Ik zeg dat het niet vals is."

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter blijkt uit het bovenstaande weliswaar niet onomstotelijk van bedrog van de zijde van verzoeker, maar heeft verweerder er – gelet op het hiervoor geciteerde – toch in redelijkheid van uit kunnen gaan dat verzoeker heeft geweten of althans had kunnen weten dat het door hem overgelegde document een vals document was. Hetgeen verzoeker hiertegen heeft aangevoerd is onvoldoende om aannemelijk te maken dat hij niet wist of kon weten van de valsheid van het overgelegde document. Verweerder heeft verzoeker derhalve in redelijkheid het bepaalde in artikel 31, tweede lid, onder d, Vw 2000 kunnen tegenwerpen.

Tevens rekent verweerder verzoeker op grond van artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000, aan dat hij geen (andere) papieren of bescheiden heeft kunnen overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag. Gelet op bestendige jurisprudentie hieromtrent is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder dit verzoeker in redelijkheid heeft kunnen toerekenen. Van verzoekers asielrelaas dient derhalve een positieve overtuigingskracht uit te gaan.

Zaaknummer: Awb 07/33281 BEPTDN/VO en Awb 07/33280 BEPTDN BE

blad 5

Verzoeker heeft echter niet alleen een vals (bevonden) identiteitsbewijs overgelegd, maar ook een aantal vragen over zijn leefomgeving foutief beantwoord. Verzoeker heeft hiervoor geen afdoende verklaring gegeven en evenmin concrete aanknopingspunten gegeven voor twijfel aan verweerders standpunt. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter dan ook in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt, waardoor van zijn asielaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat en het relaas als ongeloofwaardig dient te worden aangemerkt.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat, gelet op de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting, nader onderzoek geen relevante bijdrage meer kan leveren voor de oordeelsvorming. Derhalve zal met toepassing van artikel 8:86 Awb tevens worden beslist op het door verzoeker ingestelde beroep.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat evenmin aanleiding.

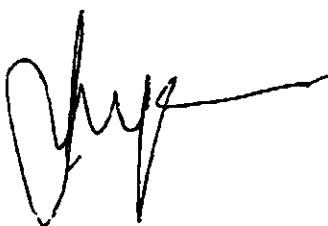
4. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af,
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.M.B. Elferink en in tegenwoordigheid van mr. J.T.M. Nijboer als griffier in het openbaar uitgesproken op

13 SEP 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

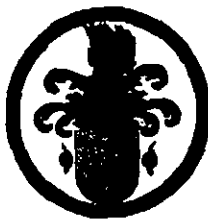
Artikel 85 VW 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepsschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 13 SEP 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Mr E. J. Wapperom
 Mr A. W. J. van der Meer
 Mr drs C. R. Jansen
 Mr J. W. F. Noot
 Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht
 Tel. (078) 639 99 00
 Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5635	
B	19 SEP 2007
ZAAKNR. 200706726	
AAN:	V2
BEHANDELD: OD:	PAR:

De Afdeling bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 19 september 2007

Betreft : **Appelschrift**

Inzake : Hoger Beroep
 / Staatssecretaris van Justitie

IND kenmerk : 0708.16.0065

Proc.nr. Rb : 07/33280

appellant

Naam :
 Geboren :
 Nationaliteit : Iraakse

Gemachtigde : mr. J.W.F. Noot
 kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
 adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 13-09-2007
 datum verzending : 13-09-2007

-2-

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op , van Iraakse
nationaliteit, hierna te noemen "appellant"; verblijvende te , te dezer
zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209 ten kantore van
de advocaat en procureur mr. J.W.F. Noot, die ten deze door appellant
bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en
die ten deze als gemachtigde voor hen optreedt, zulks met het recht van
substitutie.

1. Inleiding

Appellant heeft op 16 augustus 2007 een asielaanvraag ingediend.

Verweerder heeft op 21 augustus 2007 een zgn. kennisgeving van het
voornemen uitgebracht.

Bij beschikking van 22 augustus 2007 is de aanvraag, binnen de 48 proces-uren
van de zgn. AC-procedure, afgewezen.

Op 24 augustus 2007 is hiertegen per fax bij het CIV te Haarlem een
beroepschrift en een verzoekschrift ingediend.

De gronden van het beroep en verzoek zijn aangevuld bij schrijven van 4
september 2007.

Op 7 september 2007 heeft de behandeling van het verzoekschrift ter
terechtzing plaatsgevonden bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats te
Almelo.

Het beroep is ongegrond verklaard bij uitspraak van 13 september 2007
(productie 1)

Appellant kan zich met deze uitspraak verenigen en stelt daartegen hierbij Hoger
Beroep in, nu hij van mening is dat in deze vragen spelen van rechtseenheid,
rechtsontwikkeling en rechtsbescherming. Onderhavig appelschrift berust op de
navolgende grieven.

-3-

2. Grieven

2.1.1. Motiveringsgebrek ;

Ten onrechte heeft de Rechtbank op blad 4, de tweede laatste alinea, het volgende overwogen:

"Naar het oordeel van de voorzieningenrechter blijkt uit het bovenstaande weliswaar niet onomstotelijk van bedrog van de zijde van verzoeker, maar heeft verweerder er – gelet op het hiervoor geciteerde – toch in redelijkheid om uit kunnen gaan dat verzoeker heeft geweten of althans had kunnen weten dat het door hem overgelegde document een vals document was. Hetgeen verzoeker hiertegen heeft aangevoerd is onvoldoende om aannemelijk te maken dat hij niet wist of kon weten van de valsheid van het overgelegde document. Verweerder heeft verzoeker derhalve in redelijkheid het bepaalde in artikel 31, tweede lid, onder d, Vw 2000 kunnen tegenwerpen.

2.1.2 toelichting

Hetgeen onder 2.2.2. en 2.3.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank in vorenvermelde overwegingen heeft miskend hetgeen door hem met betrekking tot dit document

Van de zijde van de Rechtbank is de foutieve conclusie getrokken, in dier voege dat eerstens wordt gesteld dat er weliswaar niet onomstotelijk van bedrog van de zijde van appellant sprake is, echter dat verweerder er in redelijkheid vanuit mocht gaan dat appellant had geweten en/of had kunnen weten dat het document vals was.

In de uitspraak is niet, althans in onvoldoende mate door de Rechtbank gemotiveerd waarin deze nuance is gelegen alsmede op basis waarvan alsnog is geconcludeerd dat appellant dit had kunnen weten.

Zonder hierin te betrekken wat de plaatselijke gebruiken zijn, met name binnen de oorlogssituatie waarin Irak verkeert, dient deze conclusie onvoldoende gemotiveerd te worden geacht.

-4-

Nu het overgelegde document een essentieel onderdeel vormt van de procedure, immers hieraan is ook de twijfel aan de identiteit en nationaliteit verbonden, kon mede gelet op deze overweging de beschikking verder geen stand houden. Immers bij de overige in de beschikking getrokken conclusies is sprake van "fruits of the poisoned tree".

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging door de rechtbank plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende heeft gemotiveerd.

2.2.1. motiveringsgebrek/positieve overtuigingskracht

Ten onrechte heeft de Rechtbank in de laatste alinea van pagina 4 en bovenaan pagina 5 het volgende overwogen;

"Tevens rekent verweerder.....

Van verzoekers asielrelaas dient derhalve een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Verzoeker heeft echter niet alleen een vals (bevonden) identiteitsbewijs overgelegd, maar ook een aantal vragen over zijn leefomgeving foutief beantwoord. Verzoeker heeft hiervoor geen afdoende verklaring gegeven en evenmin concrete aanknopingspunten gegeven voor twijfel aan verweerders standpunt.....dient te worden aangemerkt".

2.2.2 toelichting

Hetgeen onder 2.1.2 en 2.3.1. is opgemerkt dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Eerstens zij opgemerkt dat verweerder ten aanzien van de "positieve overtuigingskracht" in de bestreden beschikking letterlijk geen standpunt heeft ingenomen.

Derhalve moet worden vastgesteld dat de Rechtbank hieromtrent zelfstandig een standpunt heeft ingenomen. In ieder geval had de Rechtbank moeten concluderen dat verweerder hieromtrent niet, althans in onvoldoende mate een gemotiveerd standpunt in de bestreden beschikking heeft geformuleerd.

Voorts is appellant van mening dat de rechtbank de positieve overtuigingskracht louter in samenhang met het overgelegde, door de Rechtbank en verweerder vermeende valse document is beoordeeld.

-5-

In ieder geval is de vigueur die hiervan, het overleggen van een vermeend vals document, uitgaat in het beoordelingskader betrokken.

Nu appellant evenzo de nodige vragen omtrent zijn omgeving juist heeft beantwoord, en voor de vragen welke wel onjuist zouden zijn beantwoord plausibele verklaringen heeft gegeven, terwijl verweerder hieromtrent onvoldoende duidelijkheid heeft geschapen welke vragen onjuist zouden zijn beantwoord én/of wat het juiste antwoord zou zijn, is dit dan ook ten onrechte aan appellant tegengeworpen.

Ten onrechte is dan ook niet uitgegaan van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging door de rechtbank plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende heeft gemotiveerd.

2.2.3. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 en 2.2.2 is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo niet in stand blijven;

Appellant verzoekt u eerbiedig:

Bij appelschrift

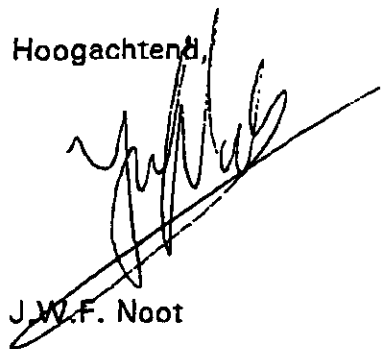
- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;

-6-

- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

J.W.F. Noot